

ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ  
ਡੰਡਰ ਸੀ.ਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਦਿੱਲੀ -ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ  
ਬਨਾਮ

ਜਾਨਕੀ ਦਾਸ- ਮੁੱਦਈ -ਉਤਰਦਾਈ

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਛੱਤ ਬਣਾਉਣ ਨੂੰ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨਾ" ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਇੱਕ ਪੱਕੇ ਢਾਂਚੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਟੀਨ ਦੀ ਛੱਤ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਮੁੜ-ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 195 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਟੇਕ ਚੰਦ ਵਿਜ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ ਜਜ, ਨੇ ਵਧੀਆ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਲੀ, ਨਾਲ ਮਿਤੀ 22 ਨਵੰਬਰ 1951 ਦੇ ਫੁਰਮਾਨ ਰਾਹੀਂ ਦੂਸਰੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਲਾਲ, ਸਬ ਜੱਜ ਫਸਟ ਕਲਾਸ ਦਿੱਲੀ ਨੇ ਮਿਤੀ 15 ਜਨਵਰੀ 1951 ਨੂੰ ਮੁੱਦਈ ਨੂੰ ਸਟੇ ਦਾ ਫੁਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦੇਲਾ ਨੂੰ ਬਰਸਾਤੀ ਦੀ ਛੱਤ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਤੇ ਪੇਂਡੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰੈਣ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਜਵਾਬ ਦਾਤਾ ਲਈ

ਜੱਜਮੈਂਟ

ਏ.ਐਨ. ਡੰਡਾਰੀ, ਸੀ. ਜੇ. ਇਹ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਬਿਲਡਿੰਗ ਦੀ ਰੂਫਿੰਗ ਜਾਂ ਰੀ-ਰੂਫਿੰਗ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 195 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੇ "ਈਰੈਕਟ" ਜਾਂ "ਰੀ-ਈਰੈਕਟ" ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

22 ਸਤੰਬਰ 1949 ਨੂੰ, ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 195 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸਾਰੀ ਗਈ ਛੱਤ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। 22 ਨਵੰਬਰ 1949 ਨੂੰ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਛੱਤ ਢਾਹੁਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦੇ ਹੋਏ ਇਨ-ਜੈਨਸਨ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਇਸ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੈ।

ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਬਰਸਾਤੀ ਦੀ ਟੀਨ ਦੀ ਛੱਤ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਥਾਂ ਸੀਮਿੰਟ ਦੀ ਛੱਤ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ। 1911 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 195, ਇੱਕ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦਾ ਈਰੈਕਟ" ਜਾਂ "ਰੀ-ਈਰੈਕਟ" ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਭੌਤਿਕ ਬਦਲਾਅ ਜਾਂ ਵਾਧਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੋ ਕਮੇਟੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇਮਾਰਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ

ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਦੀ ਛੱਤ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਲਈ ਟੀਨ ਦੀ ਛੱਤ ਦੀ ਥਾਂ ਪੱਕਾ ਛੱਤ ਨਾਲ ਬਦਲਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਿਲਡਿੰਗ ਜਾਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਤਬਦੀਲੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਬਾਈ ਵਿੱਚ ਸਕੈੱਪ ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੈਂਡ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਲੋਹੇ ਦੀ ਕੋਰੋਟਿਡ ਛੱਤ ਲਗਾਉਣਾ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ "ਸੂਰੂ, ਖੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂ" ਦੁਬਾਰਾ ਉਸਾਰਿਆ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਈਰੈਕਸ਼ਨ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਸਿੱਧੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਾ ਅਤੇ 1911 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(5)(a) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਸਮੱਗਰੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਸਿਟੀ ਆਫ਼ ਲਾਹੌਰ ਬਨਾਮ. ਸੰਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਚਾਵਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਅਬਦੁਰ ਰਹਿਮਾਨ, ਜੇ. ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਜਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰੋ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਮੁੜ-ਛੱਤ ਬਣਾਉਣਾ, ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂ ਵੱਡਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰੀ-ਰੂਫਿੰਗ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਪੱਕਾ ਢਾਂਚੇ ਦੁਆਰਾ ਟੀਨ ਦੀ ਛੱਤ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ "ਖੜ੍ਹੇ ਜਾਂ ਪੁਨਰ ਉਸਾਰੇ" ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ, ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਮੁੜ ਛੱਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਸ੍ਰੀ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਨੇ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਨੇ ਸਾਲ 1916 ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧਤ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:-

"1. 'ਮੁਰੰਮਤ' ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ: -

6. ਮੁੜ ਛੱਤ ਅਤੇ ਛੱਤ ਦੇ ਬੀਮ ਦਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ।

7. ਡਿੱਗੀਆਂ ਇੱਟਾਂ, ਪੱਥਰ, ਬੀਮ, ਆਦਿ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ।

\*\*\*\*\*  
 \*\*\*\*\*  
 \*\*\*\*\*

2. ਅਜਿਹੇ ਈਰੈਕਸ਼ਨ ਜਾਂ ਰੀ-ਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

3. ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਾਹਰੀ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੁਨਰ-ਜੋੜਾਂ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਏਗਾ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 'ਰੀ-ਰੂਫਿੰਗ ਸ਼ਬਦ 'ਈਰੈਕਸ਼ਨ ਜਾਂ ਰੀ-ਇਰੈਕਸ਼ਨ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀਆਂ ਹਨ।

ਮੈਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਇਸ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਛੱਤ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਜ਼ਰੀਏ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਅਣਚਾਹੇ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਕਨੂੰਨ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ

ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਪਾਬੰਦ ਨਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਲਾਹੌਰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਫੈਸਲਾ ਦੇਖਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਫੈਸਲੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹਨ.

ਅਪੀਲ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Authenticated/vetted by: Kirna Devi Translator